

ΚΑΝΤΑΔΟΡΟΙ ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΙΩΡΓΑΛΛΕΤΟΥ
ΛΕΜΕΣΟΣ 1947-1962

Η χορωδία Γιώργου Γιωργαλλέτου διατηρήθηκε στή ζωή τών Λεμεσιανών κανταδόρων για 16 συνεχεί χρόνια, από τό 1947 μέχρι τό 1962. Μιά καλή χορωδία μέ ορισμένες ωραίες φωνές. Μιά χορωδία πού εγινε ο συνδυασμός κρίκος μεταξύ τών πρώτων ομάδων της Λεμεσού της δεκαετίας του 1920 καί τών μέσων του 20 αιώνα μας.

Στήν περίοδο αυτή των 16 χρόνων δέν υπήρχε άλλη χορωδία στήν πόλη μέ κάποια σχετική καλή οργάνωση καί συνεπώς απολάμβανε εκτίμησης από τό φιλόμουσο καί γλεντζέ κόσμο της Λεμεσού. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος που τέλειωσε τό 1945 περιόρισε πολλούς Λεμεσιανούς στά σπίτια των καί ετσι μαζί μέ τήν ομάδα των κανταδόρων βρήκαν διέξοδο για γλέντι καί κέφι πράγμα πού στρήθησαν για κάπου 5 ολόκληρα χρόνια, καί αρκετοί καλοί τραγουδηστές πού ενσωματώθησαν μέ τή χορωδία.

Ο κόσμος τής πόλης πού αποτελείτο περισσότερο από εργατοτεχνίπές πού εργάζονταν στά εργοστάσια μέ χαμηλούς μισθούς καί με ωράριο πέραν των 48 η καί 44 ωρών τήν εβδομάδα, έδωσε πάρα πολύ μεγάλη έμφαση στή διασκέδαση κατά τίς νυκτερινές ώρες. Το τραγούδι καί η ταβέρνα υπήρξαν τό φόρτε της χορωδίας αυτής. Πολλές φορές οι κανταδόροι αυτοί ξεκινούσαν από τό κουρείο για' μιάν καλή ταβέρνα τραγουδώντας στό δρόμο τίς γνωστές καντάδες καί αλλα τραγούδια από διάφορες θετρικές παραστάσεις πού ελαβαν χώραν κατά τή διάρκεια των πέντε χρόνων του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Κουρέας τό επάγγελμα ο Γιωργαλλέτος μάζεψε κόσμο καθημερινά στό κουρείο του για κούρεμα καί ξύρισμα αλλά καί αρκετές φορές για συζήτηση καί κούβερμα, διότι τά κουρεία καί τά καφενεία της εποχής υπήρξαν χώροι συνεύρεσης καί ασφαλώς πάνω στή συζήτηση ευρίσκοντο λύσεις για πολλά προβλήματα καί θέματα, τοπικά καί εξωτερικά

Η συζήτηση του καιρού του 1947-1962 κυρίως περιστρέφεται πάνω στα θέματα του πολέμου, του αγώνος της ΕΟΚΑ 1955-1959 τοπικά προβλήματα της πόλης, και γενικά προβλήματα της Κύπρου και της Ελλάδας. Στα καφενεία και τα κουρεία της εποχής γίνετο συζήτηση περισσότερο πάνω σε θέματα κουτσομπολιού και διάφορα άλλα μικροκοινωνικά θέματα όπου συνήθως η λύση εδίνετο από αυτόν που θα έδιδε την καλύτερη και πλέον αποδεκτή λύση.

Τό κουρείο ευρίσκετο στη διασταύρωση των δρόμων Αθηνών και Αρθρουρ Κρόσφιλντ, πίσω από τα παλιά, κτηματολόγιο, διοικητήριο, ταχυδρομείο και δικαστήρια. Πολυσύχναστος δρόμος κοντά στην πρώτη δημοτική αγορά σχεδόν στο κέντρο της πόλης, τό κουρείο έπαιξε σπουδαίο ρόλο στη διαμόρφωση της ομάδας. Ο Γιώργος όταν δεν έπαιζε κιθάρα η μανδολίνο, κούρευε η ξύριζε, αλλά οτι και να έκανε πάντοτε τραγουδούσε πρώτο σεκόντο με ορισμένους από τους παρευρισκομένους πελάτες του πολλές φορές και περαστικούς λάτρεις της καντάδας.

Από τό κουρείο του πέρασε πολλός κόσμος ανώνυμοι και επώνυμοι, πέρασε επίσης και ο γνωστός κιθαρίστας, μανδολινίστας μάεστρος της τέχνης Ευάγγελος Λούβρης. Ο Λούβρης Έλλαδίτης την καταγωγή, πάντοτε τοιμόλογος και πάντοτε πιωμένος αφθαστος κιθαρίστας, σπουδαίος γλεντζές και εκλεκτός σπαγγοραμένος. Ο Γιωργαλλέτος πήρε πολλά μαθήματα από τον Λούβρη τόσο στην κιθάρα όσο και στο μανδολίνο. Ο Λούβρης κάποτε διετέλεσε δάσκαλος μουσικής σε σχολείο μέσης παιδείας στη Λεμεσό. Απέθανε φτωχός στη Λευκωσία.

Έτσι με τον καιρό Γιωργαλλέτος και Λούβρης δημιούργησαν στον χώρο του κουρείου ένα μικρό ερασιτεχνικό συγκρότημα τραγουδηστών και οργανο-παικτών τό οποίο σταδιακά μεγάλωσε έγινε ομάδα κανταδόρων που τραγουδούσε τραγούδια και καντάδες για πολλά χρόνια όπου τό 1962 ο πατέρας Γιωργαλλέτος

παρέδωσε τή σκυτάλη της ομάδας στους δύο γιούς του Λόλλο και Περικλή.

Οι δύο γιοί του Λόλλος και Περικλής όταν παρέλαβαν τη σκυτάλη από τόν πατέρα των το 1960 τοποθέτησαν τό αγγλικό γράμμα "L" δηλαδή LEARNER μαθητευόμενοι κανταδόροι, πάνω στό πρώτο τους καρναβαλίστικο αρμα.

Η ομάδα αυτή των κανταδόρων συνήθως παρουσιάζετο στις εκδηλώσεις του καρναβαλιού. Μετά τή διάλυση της χορωδίας του ΦΑΝΑΡΗ το 1968, η χορωδία του Γιωργαλλέτου έπερνε τό πρώτο βραβείο από τό κομητάτο τήν τελευταία Κυριακή των καρναβαλιών μετά από τήν μεγάλη παρέλαση των αρμάτων καί των ομάδων.

Η κριτική επιτροπή για την απονομή των βραβείων ευρίσκετο σέ διάφορα πόστα, όπως έξω από τό δημαρχείο καί κυρίως πάνω στόν εξώστη του κτιρίου του θεάτρου Χατζηπαύλου στήν οδό Αγίου Ανδρέου που μετά έγινε το οικογενειακό κέντρο MAXIM. Οι κανταδόροι τραγουδούσαν μέσα σέ άρμα κατασκευασμένο από τόν Δήμο τό οποίο εσύρετο από αυτοκίνητο η τρακτέρ μέ καρναβαλίστικη επένδυση. Η ομάδα κανταδόρων των γιών του Γιώργου Γιωργαλλέτου Λόλλος και Περικλής θεωρείται συνέχεια αυτής του πατέρα των.

Οι πρόβες των τραγουδιών σχεδόν πάντοτε εγίνοντο στό κουρείο μία η δύο φορές την εβδομάδα η καί περισσότερες φορές όταν θά υπήρχαν εκδηλώσεις. Αμέσως μετά τήν πρόβα ολοι μαζί ξεκινούσαν για μία καλή ταβέρνα για εκλεκτό μεζέ καί καλό ποτό. Καθ'οδόν τραγουδούσαν μέ συνοδεία των οργάνων καί έτσι άρχιζεν η προθέρμανση πού θά εσυνεχίζετο καί μετά τό φαγοπότι της ταβέρνας. Τίς περισσότερες φορές τραγουδούσαν στους δρόμους τά βράδυα για τό δικό τους κέφι η κατά παραγγελία κάποιων κανταδόρων για τά γλυκά μάτια της εκλεκτής των που πάντοτε ακουε καί εβλεπε πίσω από τίς γρίλιες του παραθύρου του σπιτιού της.

Τά στενά καί οι δρόμοι πού εσύχναζαν καί ετραγουδούσαν ήταν σχεδόν πάντοτε τά ίδια. Ξεκινώντας από τό κουρείο στην οδό Αθηνών περνούσαν από τά δρομάκια της πρώτης δημοτικής αγοράς καί με δυτική κατεύθυνση εφθάναν στην οδό Θερμοπυλών έναντι από τήν εκκλησία Καθολική καί μέ βόρεια κατεύθυνση από τήν οδό Ελλάδος έφθάναν στη Τζαμούδα στους δρόμους της Αγίας Φυλάξεως, Γλάδστωνος καί Αγίου Σπυρίδωνος. Αρκετές φορές κατέβαιναν μέχρι τήν πλατεία Κεσογλουδιών μέσω πενταδρόμου. (Η πλατεία Κεσογλουδιών σήμερα 31/12/2000 λέγεται πλατεία Ηρώων).

Από τό 1947 δηλαδή η πρώτη φορά πού έγιναν επίσημα καρναβάλια μετά τόν πόλεμο του 1940 μέχρι καί τό ετος λίγο πρίν τήν εισβολή των Τούρκων τό 1974, η διαδρομή των αρμάτων καί των διαφημίσεων τήν τελευταία Κυριακή των καρναβαλιών ξεκινούσε από τήν πλατεία του Δημαρχείου στις 2.30 μ.μ. περνούσε από τήν οδό Αγίου Ανδρέου δηλαδή πρός ανατολάς καί αφού έφθανε μέχρι τήν οδό εστριβε νοτίως μέχρι τόν παραλιακό δρόμο, συνέχιζε στόν παραλιακό δρόμο μέχρι την οδό κουμανδαρίας μπροστά από τήν εκκλησία της Αγίας Νάπας καί συνέχεια πάλι στην οδό Αγίου Ανδρέου, κάνοντας τρεις φορές τόν γύρο καί μετά νά διαλυθεί μπροστά στην πλατεία του δημαρχείου.